

Stanje u prosveti

Vec godinama se bavimo u sindikatima materijalnim položajem prosvetnih radnika, reformom školstva, racionalizacijom prostora i evo sad i sazimanjem smerova u srednjim strucnim skolama. Nije mi poznato da smo na neki nacin postavili problem tako da razmisljamo kakve ucenike imamo i sta zelimo od njih .

Krenimo od vrlo jednostavne zelje, a to je da dobijemo korisne clanove drustva koji ce biti osposobljeni da aktivno ucestvuju u napretku nase zemlje. Sve strukture, ukljucene u prosvetni sistem zemlje rade na iznalazenju najboljih nacina kako da skolski sistem prilagode potrebama privrede i zelji da se nekako ukljucimo u svetsku podelu rada, na taj nacin da izvrsimo reformu školstva prema zapadnim principima. Ako stavimo na stranu sva naucna razmatranja i visoko strucna delanja u sistemu prosvete i pozabavimo se samo pojedincem i to ucenikom, slika stanja moze biti porazna. Javno iskazana zelja za dobrobit mladih narastaja ne mora da bude istinita jer nas svakodnevna desavanja navode na razumnu sumnju.

Nama, kao drustvu u tranziciji, su potrebne grupe navijaca, posetilaca kafica u radno vreme, posetilaca diskoteka i splavova od 23h do jutarnjih casova, razbijaca ulicnog inventara, nepodobnih ambasada i verskih objekata. Omladina je vrlo pogodna za sve vrste negativnih uticaja jer se zbog nedovoljnog znanja lako da zavesti. Postavlja se pitanje da li sa takvim skrivenim zeljama veliki majstori manipulacije mogu naci pogodno tle medju prosvetnim radnicima. Mnogi ce reformu u nasem obrazovnom sistemu posmatrati iskljucivo kao licnu nesigurnost zbog moguceg gubitka posla a mene vise brine buducnost nasih mladih narastaja. Ceo sistem vrednovanja je sazdan na velicanju dvojke kao ocene. Ucenici se samo bore da dobiju prelaznu ocenu i svi su zadovoljni, prosvetni radnici jer nisu desetkovali broj ucenika u odeljenju, roditelji jer su im deca presla u sledecu godinu, ministarstvo prosvete i vlada jer se ipak krece, a krajnji ishod je stanje u zemlji ovako kako je.

Pre neki dan slusam coveka koji je na vrhu asocijacije privrednika, koga sam izuzetno cenio zbog prethodnih logicnih primedbi na racun vodjenja ekonomije, kako rece da nasi izvoznici svoje proizvode indeksiraju u evrima pa zbog pada vrednosti dinara su prinudjeni da podignu cenu. Vecu glupost nisam cuo a ponavlja se u ciklusima od kad se bavim stanjem u prosveti. Zasto sam ovo naveo pa zato sto ako nas proizvod ne pojeftini na svetskom trzistu, zato sto je cena ostala u dinarima ista, nama nema napretka.

Prema tome dok sistem u prosveti ne bude funkcionisao tako da proizvodi ucenike koji se bore za cetvorke i petice a ne za dvojke mi necemo napredovati ma koliko reformi sprovedi ma kakve zakone o sistemu obrazovanja donosili i ma sta pricali preko medija.

Neko ce reci, lako je kritikovati a sta se predlaze, pa odgovor je vrlo jednostavan: Dozvolite da jedinica bude prelazna ocena tada nece biti intervencija i korupcije a i drasticno ce se smanjiti broj privatnih casova. Razlika izmedju poklonjene dvojke i jedinice je nikakva. Iluziju treba saseci u korenu a vec smo to uradili sa Protokolom postupanja u u stanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje, (Sluzbeni glasnik Republike Srbije br.30 od 7.maja.2010.) gde nema ni jedne represivne mere u vidu brojcanе ocene iz vladanja ni na trecem nivo nasilja.